

מבחר טקסטים מרקסיסטים
בעריכת חברי ברית הנוער הקומוניסטי הישראלי 2000-2002
בתוספת מבואות, הערות ונספחים

ו. א. לנין

משימות בריתות הנוער¹

(נאום בוועידה הכלל-רוסית השלישית של ברית-הנוער הקומוניסטית הרוסית
2 באוקטובר שנת 1920)

(לנין מתקבל במחיאות כפיים סוערות של הוועידה). חברים, הנושא שהייתי רוצה לשוחח עליו היום הוא: מהן המשימות היסודיות של ברית הנוער הקומוניסטי, ובהקשר זה - מה צריך להיות טיבם של ארגוני הנוער ברפובליקה הסוציאליסטית בכלל.

מן הראוי להתעכב ביתר שאת על שאלה זו, כי במונח מסוים אפשר לומר, שדווקא הנוער הוא זה שלפניו עומדת המשימה האמיתית של יצירת החברה הקומוניסטית. כי ברור הדבר, שדור העובדים שחונך בחברה הקפיטליסטית, יוכל, במקרה הטוב, לפתור את בעיית חיסול היסודות של ההווי הקפיטליסטי הישן, הבנוי על ניצול. הוא יידע, במקרה הטוב, לפתור את משימות הכינון של סדר חברתי כזה, אשר יסייע לפרולטריון ולמעמדות העמלים להחזיק את השלטון בידיהם ולהקים יסוד איתן, יסוד שעליו יוכל לבנות רק דור אשר נכנס לעבודה כבר בתנאים החדשים, בנסיבות, שאין בהן עוד יחס נצלני בין בני האדם.

והנה, בגשתי מנקודת-ראות זו אל שאלת משימות הנוער, עלי לומר, כי משימות אלו של הנוער בכלל ושל בריתות הנוער הקומוניסטי וכל מיני ארגונים אחרים בפרט, אפשר לבטא במילה אחת: המשימה היא ללמוד.

מובן, שזוהי רק "מילה אחת". היא אינה נותנת עדיין תשובה לשאלות העיקריות והמהותיות ביותר, - מה ללמוד וכיצד ללמוד? אך כל העניין כאן הוא בזה, שעם שינוי מבנה החברה הקפיטליסטית הישנה, אין הלימוד, החינוך וההשכלה של הדורות החדשים, העתידים ליצור חברה קומוניסטית, יכולים להיות ישנים. כנקודת-מוצא ללימודו, לחינוכו ולהשכלתו של הנוער צריך לשמש אותו החומר שהנחילה לנו החברה הישנה. אנו יכולים לבנות את הקומוניזם רק מתוך אותו סכום הידיעות, הארגונים והמוסדות, מתוך אותו אוצר הכוחות האנושיים והאמצעים, שנשארו לנו מאת החברה הישנה. רק בשנותנו באופן יסודי את מפעל הלימוד, את הארגון והחינוך של הנוער, נוכל להגיע לידי כך, שתוצאת מאמצי הדור החדש תהיה יצירת חברה שאינה דומה לישנה, כלומר יצירת חברה קומוניסטית. לכן עלינו להתעכב ביתר פירוט על השאלה, מה צריכים אנו ללמד ואיך צריך ללמוד הנוער, אם הוא רוצה באמת להצדיק את התואר נוער קומוניסטי, וכיצד להכשירו לכך, שיידע להשלים את בנייתנו ולגמור את אשר התחלנו.

עלי לומר, כי לכאורה, התשובה הראשונה והטבעית ביותר הריהי, שברית הנוער, ובכלל, כל הנוער הרוצה לעבור לקומוניזם, צריך ללמוד קומוניזם.

אבל התשובה הזאת: "ללמוד קומוניזם" היא כללית מדי. מה נחוץ לנו אפוא, כדי שאכן נלמד את הקומוניזם? מה עלינו להדגיש מתוך סכום הידיעות הכלליות, כדי לרכוש את ידיעת הקומוניזם?

כאן צפויות לנו כמה וכמה סכנות, העולות פעם בפעם, כשמעלים את משימת לימוד הקומוניזם בצורה לא נכונה, או כשהיא נתפסת באופן חד-צדדי מדי.

מובן, שבמבט ראשון עולות על הדעת מחשבות, כי ללימוד קומוניזם - הווה אומר לסגל לעצמנו אותו סכום הידיעות המובא בספרי-הלימוד, בחוברות ובכתבים הקומוניסטיים. אבל הגדרה כזאת ללימוד הקומוניזם תהיה גסה מדי ובלתי מספקת. אילו היה לימוד הקומוניזם מתמצה רק ברכישת הדברים האמורים בחוברות, בספרים ובכתבים הקומוניסטיים, היינו זוכים בקלות רבה מדי בלמדנים קומוניסטיים או ברברבנים קומוניסטיים, ודבר זה היה מביא לנו נזק והפסד על כל צעד, כיוון שאנשים אלה, שלמדו או מילאו כרסם בדברים האמורים בספרים ובחוברות הקומוניסטיים, היו נמצאים בלתי-מסוגלים לאחד את כל הידיעות הללו, ולא היו יכולים לפעול באופן שמחייב הקומוניזם באמת.

אחת הרעות והתקלות הגדולות ביותר, שנחלנו מן החברה הקפיטליסטית הישנה, היא התלישות הגמורה של הספר מן מחיי המעשה, כי היו לנו ספרים, שבהם היה הכול מתואר בצבעים הטובים ביותר, וספרים אלה, ברוב המקרים, היו שקר צבוע מכוער ביותר, שתיאר לנו בצורה כוזבת את החברה הקפיטליסטית.

לכן היה זה לא נכון במידה שאין למעלה ממנה, לו פשוט סיגלנו לעצמנו ידיעת-ספר של האמור בספרים על הקומוניזם. כיום אין בנאומינו ובמאמרנו חזרה פשוטה על מה שדובר לפני-כן על הקומוניזם, הואיל ונאומינו ומאמרנו קשורים בעבודה היום-יומית והכל-צדדית. בלי עבודה, בלי מאבק אין כל ערך לידיעת-ספר של הקומוניזם מתוך חוברות וכתבים קומוניסטיים, כי ידיעה זו הייתה ממשיכה אותו הקרע הישן בין ההלכה לבין המעשה, אותו הקרע הישן, שהוא תכונתה המגונה ביותר של החברה הבורגנית הישנה.

סכנה מרובה מזו היינו מעלים, לו התחלנו לסגל לעצמנו רק את הסיסמאות הקומוניסטיות. לולא עמדנו על הסכנה הזאת מבעוד מועד ולולא היינו מכוונים את כל עבודתנו לסילוקה של הסכנה הזאת, הייתה מציאותם של חצי מיליון או מיליון אנשים, צעירים וצעירות, שהיו קוראים לעצמם קומוניסטים, אחרי לימוד-קומוניזם כזה, מביאה רק נזק עצום למפעל הקומוניזם.

וכאן עולה לפנינו השאלה, כיצד אפוא עלינו לתאם את כל זה יחד, כדי ללמד קומוניזם? מה עלינו לקחת מתוך בית-הספר הישן, מתוך המדע הישן? בית-הספר הישן היה מכריז, כי הוא רוצה ליצור אדם בעל השכלה כל-צדדית, כי הוא מלמד מדעים בכלל. אנו יודעים, שדבר זה היה כוזב מכל וכל, כיוון שכל החברה הייתה מיוסדת ועומדת על חלוקת בני האדם למעמדות, למנצלים ולמדוכאים. טבעי הדבר, שכל בית-הספר הישן, שהיה חדור כולו רוח מעמדית, נתן ידיעות רק לילדי הבורגנות. כל מילה ומילה שלו הייתה מזויפת במכוון לטובת ענייני הבורגנות. בבתי ספר אלה יותר משחינכו את הדור הצעיר, את בני הפועלים והאיכרים, היו מקנים להם ידיעות שטחיות לטובתה של אותה הבורגנות. נתנו להם חינוך שהיה בו כדי ליצור משרתים נוחים לבורגנות, שיהיו מוכשרים להביא לה רווחים ועם זה לא יפריעו למנוחתה ולבטלתה. לכן, בשללנו את בית-הספר הישן קבענו לעצמנו, לקחת מתוכו רק את הנחוץ לנו בשביל להגיע להשכלה קומוניסטית אמיתית.

כאן אני בא לדון על אותם הטענות והקטרוגים כלפי בית הספר הישן, שאנו רגילים לשמוע ואשר מביאים לעתים קרובות לפירוש שגוי בהחלט. אומרים, שבית הספר הישן היה בית-ספר של למידה, בית-ספר של תרגול-אילוף, בית ספר של שינון. ואמנם נכון הוא, אבל צריך לדעת להבחין, מה היה בבית הספר הישן מן הרע ומן המועיל לנו, וצריך לדעת לבור מתוכו את הנחוץ בשביל הקומוניזם.

בית הספר הישן היה בית ספר של למידה, הוא הכריח אנשים לסגל לעצמם המון ידיעות בלתי-נחוצות, מיותרות, מתות, שהיו סתומות את הראש והיו הופכות את הדור הצעיר לפקידים המותאמים לפי מתכונת כללית. אבל הייתם שוגים שגיאה עצומה, לו ניסיתם להסיק מכאן את המסקנה, שאפשר לאדם להיעשות לקומוניסט, בלי לסגל לעצמו כל אוצר הדעת האנושית. היה זה מוטעה, לו חשבנו, שדי לנו לסגל לעצמנו את הסיסמאות הקומוניסטיות, את מסקנות המדע הקומוניסטי, בלי שנרכוש אותו סכום הידיעות, שהקומוניזם עצמו הוא תוצאתן. המרכסיזם משמש דוגמה לכך, כיצד הופיע הקומוניזם מתוך סכום הידיעות של האנושות.

קראתם ושמעתם, איך התיאוריה הקומוניסטית, המדע הקומוניסטי, שנוצר בעיקר על ידי מרכס, איך תורת המרכסיזם חדלה להיות יצירתו של סוציאליסט אחד בן המאה ה-19, ואפילו הוא גאון,

איך נעשתה תורה זו לתורת מיליונים ועשרות מיליונים של פרולטרים בכל העולם, המשתמשים בתורה זו במאבקם נגד הקפיטליזם. ואם תעלו שאלה כזאת: מפני מה יכלה תורת מרכז לכבוש מיליונים ועשרות מיליונים לבבות של המעמד המהפכני ביותר - תוכלו לקבל תשובה אחת בלבד: הדבר בא מפני שמרכז נשען על יסוד איתן של הידע האנושי אשר הושג במשטר הקפיטליזם; מתוך שמרכז למד לדעת את חוקי התפתחותה של החברה האנושית, הבין הוא את הכרחיותה של התפתחות הקפיטליזם, התפתחות המביאה אל הקומוניזם, והעיקר, הוא הוכיח זאת רק על יסוד חקירה מדויקת ביותר, מפורטת ביותר, עמוקה ביותר של מהות החברה הקפיטליסטית הזאת, והוא הגיע לכך על ידי שרכש לו את כל מה שנתן המדע הקודם. הוא עיבד באורח ביקורתי את כל מה שנוצר על ידי החברה האנושית, בלי להניח אף נקודה אחת ללא שימת לב. הוא ניתח את כל מה שנוצר על ידי המחשבה האנושית, העביר תחת שבט הביקורת, בחן הכול על פי ניסיונה של תנועת הפועלים, והסיק מסקנות כאלו, שאנשים המוגבלים במסגרות הבורגניות או הקשורים במשפטים הקדומים הבורגניים - לא יכלו להסיקן.

דבר זה צריך להיות נגד עינינו, כשאנו מדברים, למשל, על התרבות הפרולטרית. בלי שנבין בבירור, כי רק על ידי ידיעה מדויקת של התרבות שנוצרה תוך כדי התפתחותה של האנושות, כי רק על ידי עיבודה אפשר לבנות תרבות פרולטרית - בלי שנבין זאת לא נוכל להתגבר על משימה זו. התרבות הפרולטרית אינה איזה דבר שקפץ ויצא מאי-שם, אינה דבר שבדו מלבם אנשים הקוראים לעצמם מומחים לתרבות פרולטרית. כל זה הוא הבל-הבלים. התרבות הפרולטרית צריכה לבוא כהתפתחות חוקית מתוך אותם אוצרות הדעת שיצרה האנושות בהיותה נתונה בעול החברה הקפיטליסטית, חברת בעלי-האחוזות, חברת פקידי-השלטון. כל הדרכים והשבילים הללו הוליכו, מוליכים ויוסיפו להוליך אל התרבות הפרולטרית, כשם שהכלכלה המדינית שעובדה בידי מרכז, הראתה לנו, אל מה עתידה להגיע החברה האנושית, הראתה את המעבר אל מלחמת המעמדות, אל ראשית המהפכה הפרולטרית.

כשאנו שומעים לעתים קרובות, הן בקרב נציגי הנוער והן בקרב כמה ממגיני ההשכלה החדשה, דברי התקפה על בית הספר הישן, כי היה זה בית-ספר של שינון, אנו אומרים להם, שעלינו לקחת את הטוב שהיה בבית הספר הישן. אל לנו לקחת מביה"ס הישן את השיטה, שלפיה היו מעמיסים על זכרוננו של האדם הצעיר כמות ידיעות מרובה לאין-שיעור, שתשע עשיריות מהן אין בהן צורך, ועשירית אחת היא מסולפת, אבל אין זאת אומרת, שאנו יכולים להצטמצם במסקנות הקומוניסטיות ולשנן רק את הסיסמאות הקומוניסטיות. בזאת לא ניצור קומוניזם. רק אם תעשיר את זיכרונוך בידיעת כל אותם האוצרות שיצרה האנושות, תוכל להיות קומוניסט.

אין לנו צורך בשינון מכני, אבל יש לנו צורך לפתח ולשכלל את זכרוננו של כל לומד בידיעת העובדות היסודיות, כי הקומוניזם ייפך לריק, ייפך לשלט ריק, הקומוניסט יהיה רק רברבן ותו לא, אם כל הידיעות שקנה לא יעובדו בהכרתו. עליכם לא רק לרכוש, אלא לסגלן באופן, שתתייחסו אליהן באופן ביקורתי, שלא תגבבו במוחכם אותו גל של גרוטאות, שאין צורך בו, אלא תעשירו אותו בידיעת כל העובדות שבלעדיהן אין אפשרות להיות אדם משכיל בן-זמננו. לו עלה על דעתו של קומוניסט להתפאר בקומוניזם על יסוד המסקנות שקיבל מן המוכן, בלי לעשות עבודה גדולה, קשה ורצינית ביותר, בלי לחקור את העובדות, שעליו להתייחס אליהן באופן ביקורתי, היה זה קומוניסט עגום מאוד. ושטחיות כזאת עלולה להיות לחלוטין בעוכריו. אם יודע אני, שאני יודע מעט, אגיע לידי כך שאדע יותר, אבל אם יאמר אדם שהוא קומוניסט, ושאין לו צורך לדעת שום דבר מבוסס, הרי לעולם לא יצא ממנו שום דבר הדומה לקומוניסט.

בית הספר הישן העמיד משרתים, הדרושים לקפיטליסטים, בית הספר הישן עשה את אנשי המדע לאנשים המחויבים לכתוב ולדבר כפי שרצוי לקפיטליסטים. מכאן, שעלינו לסלקו. אבל אם עלינו לסלקו, אם עלינו להרסו, האם פירושו של הדבר הוא, שאל לנו לקחת ממנו את כל הדברים הנחוצים לבני-האדם, שצברה האנושות? האם פירושו של דבר הוא, שאין אנו צריכים לדעת להבחין בין מה שהיה נחוץ בשביל הקפיטליזם, ובין מה שנחוץ בשביל הקומוניזם?

במקום התרגול-אילוף הישן, שהיה נהוג בחברה הבורגנית בניגוד לרצון הרוב, מעמידים אנו את המשמעת המודעת של הפועלים והאיכרים, המאחדים את השנאה לחברה הישנה עם ההעזה, היכולת והנכונות לאגד ולארגן את הכוחות לשם המאבק הזה, לשם יצירת רצון אחד מתוך רצונם של מיליונים ומאות מיליונים של אנשים מדולדלים, מפוררים, מפוזרים על פני שטח הארץ הכבירה, כי בלי רצון אחד זה, צפויים אנו לתבוסה בלתי נמנעת. בלי ליכוד זה, בלי משמעת מודעת זו של הפועלים והאיכרים - אין תקווה למפעלנו. בלי זה לא נוכל לנצח את הקפיטליסטים ובעלי האחוזות בעולם כולו. לא נבצר אפילו את היסוד, כל שלא לדבר על כך, שלא נוכל לבנות על גבי היסוד הזה את החברה הקומוניסטית, החדשה. כן גם בשללנו את בית-הספר הישן,

בהרגישנו שנאה חוקית והכרחית לחלוטין אל בית-הספר הישן הזה, עם כל הערכתנו את הנכונות להרוס את בית-הספר הישן, עלינו להבין, כי במקום הלמידה הישנה, במקום השינון הישן והתרגול-אילוף הישן עלינו להעמיד את היכולת לקחת לנו את כל סכום הידיעות האנושיות, ולקחת באופן, שהקומוניזם לא יהיה בכך כמין תורת-אנשים מלומדה, אלא יהיה דבר שהגעתם אליו בעצמכם מתוך חשיבה, ויתבטא באותן המסקנות העולות בהכרח מנקודת הראות של ההשכלה בת זמננו.

הנה כך צריך להעמיד את המשימות היסודיות, כשאנו דנים במשימה: להצליח בלימוד הקומוניזם.

כדי להסביר לכם את הדבר, תוך כדי נגיעה בשאלה, איך ללמוד, אקח דוגמה מעשית. כולכם יודעים, כי מיד לאחר המשימות הצבאיות, משימות הגנת הרפובליקה, עומדת אצלנו המשימה המשקית. אנו יודעים, שאי אפשר לבנות חברה קומוניסטית אם לא נקים לתחייה את התעשייה והחקלאות, ויש להקימן לתחייה לא בדרך הישנה. יש להחיות על בסיס ההולם את זמננו, והבנוי על פי המילה האחרונה של המדע. אתם יודעים, כי בסיס זה הנו החשמל, כי רק כאשר יוגשם החשמול של כל הארץ, של כל ענפי התעשייה והחקלאות, כאשר תתגברו על משימה זו, רק אז תוכלו לבנות לעצמכם אותה חברה קומוניסטית, שהדור הישן לא יוכל לבנותה. לפניכם עומדת אפוא שאלת התחייה המשקית של כל הארץ, ארגון מחדש ושיקומן של החקלאות ושל התעשייה על בסיס טכני בן זמננו, בסיס המושתת על המדע בן זמננו, על הטכניקה, על החשמל. אתם מבינים יפה, כי אנשים שאינם יודעים קרוא וכתוב לא יעסקו בחשמול, וידיעת קרוא וכתוב בלבד אינה מספקת פה. כאן אין די להבין מה זה חשמל: יש לדעת, איך ליישמו טכנית הן בתעשייה, הן בחקלאות, והן בענפים נפרדים של התעשייה והחקלאות. עלינו ללמוד זאת בעצמנו, עלינו ללמד זאת לכל הדור העמל ההולך וגדל. הנה המשימה העומדת לפני כל קומוניסט בעל מודעות, לפני כל אדם צעיר החושב את עצמו לקומוניסט ומבין בבירור, שבהיכנסו לברית-הנוער הקומוניסטית, נטל הוא על עצמו לעזור למפלגה לבנות את הקומוניזם ולעזור לכל הדור הצעיר ליצור את החברה הקומוניסטית. עליו להבין, שרק על בסיס ההשכלה בת זמננו יכול הוא ליצור זאת, ובאין לו השכלה כזאת יישאר הקומוניזם בגדר משאלת לב בלבד.

משימתו של הדור הקודם הסתכמה במיגור הבורגנות. אז הייתה המשימה העיקרית ביקורת על הבורגנות, פיתוח שנאה כלפיה בקרב ההמונים, פיתוח התודעה המעמדית, פיתוח היכולת ללכד את הכוחות. המשימה העומדת לפני הדור החדש היא מורכבת יותר. אין די בכך, שתאחדו את כל כוחותיכם כדי לתמוך בשלטון הפועלים והאיכרים נגד פלישת הקפיטליסטים. זאת אתם מחויבים לעשות. זאת הבינותם יפה, זאת מתאר לעצמו הקומוניסט בבהירות. אבל אין די בכך. עליכם לבנות חברה קומוניסטית. המחצית הראשונה של העבודה כבר נעשתה מבחינות רבות. הישן נהרס, כפי שראוי היה להרסו, אין הוא אלא תל-חורבות, ואמנם צריך היה לעשותו תל-חורבות. הקרקע טוהרה, ועל קרקע זו צריך הדור הקומוניסטי הצעיר לבנות את החברה הקומוניסטית. לפניכם משימת-בנייה, ואתם יכולים לפתור אותה רק אם תשלטו בכל הידע בן זמננו, רק אם תדעו להפוך את הקומוניזם מנוסחאות משוננות מוכנות, מעצות, מהוראות, ממתכונים, מתוכניות - לרוח חיה זו המאחדת את עבודתכם הבלתי-אמצעית, אם תדעו להפוך את הקומוניזם למקור הדרכה בעבודתכם המעשית.

הנה זוהי משימתכם, שעליכם לשוותה לנגד עיניכם במפעל השכלתו, חינוכו והרמתו של כל הדור הצעיר. עליכם להיות הבונים הראשונים של החברה הקומוניסטית בין מיליוני הבונים, שעמם צריך להימנות כל צעיר וכל צעירה. בלי למשוך את כל המון הנוער בני הפועלים והאיכרים אל בנייה זו של הקומוניזם לא תבנו את החברה הקומוניסטית.

כאן אני מגיע באופן טבעי אל בשאלה, איך עלינו ללמד קומוניזם, מהו ייחודן של דרכי הלימוד שלנו.

קודם כל אתעכב כאן על שאלת המוסר הקומוניסטי.

עליכם לחנך את עצמכם להיות קומוניסטים. המשימה של ברית-הנוער - לכוון את פעולתה המעשית כך, שתוך כדי לימוד, התארגנות, התלכדות, מאבק, יחנך הנוער הזה את עצמו ואת כל אלה הרואים אותו כמנהיג, יחנך קומוניסטים. נחוץ, שכל מפעל החינוך, ההשכלה והלימוד של הנוער בימינו יהיה בטיפוח המוסר הקומוניסטי בו.

אבל האם ישנו מוסר קומוניסטי? האם ישנה מוסריות קומוניסטית? וודאי שכן. לעתים קרובות מתארים את העניין כך, כאילו אין לנו מוסר משלנו, ולעתים קרובות מאד מאשימה אותנו

הבורגנות בזה, שאנו הקומוניסטים, שוללים כל מוסר. זוהי - תחבולה לסלף מושגים, לזרוק חול בעיני הפועלים והאיכרים.

באיזה מובן שוללים אנו את המוסר, שוללים את המוסריות?

באותו מובן, בו הטיפה אותה הבורגנות, אשר הסיקה את המוסריות הזאת מתוך ציווי האלוהים. בנדון זה אנו אומרים, כמובן, שבאלוהים איננו מאמינים, באשר יודעים אנו היטב, כי בשם אלוהים דיברה הכמורה, דיברו בעלי האחוזות, דיברה הבורגנות, כדי להוציא לפועל את מטרותיהם הנצלניות. או יש אשר במקום להסיק את המוסר הזה מתוך ציווי המוסריות, מתוך ציווי האלוהים, היו הם מסיקים אותו מתוך מליצות אידיאליסטיות או אידיאליסטיות-למחצה, אשר גם הן היו מכוונות תמיד למשהו הדומה מאוד לציווי האלוהים.

כל מוסריות כזאת, הלקוחה מתוך מהמושג החוץ-אנושי, החוץ-מעמדי, אנו שוללים. אנו אומרים, שזוהי תרמית, שזוהי הונאת הפועלים והאיכרים וטמטום מוחותיהם לטובת האינטרסים של בעלי-האחוזות והקפיטליסטים.

אנו אומרים, שהמוסריות שלנו כפופה לגמרי לאינטרסים של מאבקו המעמדי של הפרולטריון. המוסריות שלנו עולה מתוך האינטרסים של מאבקו המעמדי של הפרולטריון.

החברה הישנה הייתה מיוסדת על דיכוי כל הפועלים והאיכרים בידי בעלי-האחוזות והקפיטליסטים. חייבים היינו להרוס זאת, צריכים היינו למגר אותם, אבל לשם כך צריך ליצור איחוד. האל הטוב לא ייצור איחוד כזה.

איחוד כזה יכלו לתת רק בתי-החרושת, המפעלים, רק הפרולטריון, שלמד, שהתעורר מן התרדמה הישנה. רק לאחר שמעמד זה נתהווה, התחילה תנועת ההמונים, שהביאה לידי אותו החזיון שאנו רואים עכשיו, - לידי ניצחון המהפכה הפרולטרית באחת הארצות החלשות ביותר, המגינה על עצמה זה שלוש שנים בפני לחץ הבורגנות של העולם כולו. ואנו רואים כיצד צומחת וגדלה המהפכה הפרולטרית בכל העולם כולו. אנו אומרים עכשיו על יסוד הניסיון, כי רק הפרולטריון מסוגל היה ליצור כוח מלוכד כזה, שאחריו הולכת האיכרות המפורדת, המפוררת, כוח שעמד בפני כל פעולות-הלחץ של המנצלים. רק מעמד זה יכול לעזור להמוני העמלים להתאחד, להתלכד ולהגן סופית על החברה הקומוניסטית, לבצרה סופית, לבנותה סופית.

משום כך אנו אומרים: מוסריות הלקוחה מחוץ לחברה האנושית אינה קיימת עבורנו; זוהי תרמית. בשבילנו כפופה המוסריות לאינטרסים של מאבקו המעמדי של הפרולטריון.

אך מהו מאבק מעמדי זה? הרי זה - למגר את הצאר, למגר את הקפיטליסטים, לחסל את מעמד הקפיטליסטים.

ומה הם מעמדות בכלל? זהו הדבר, המאפשר לחלק אחד של החברה לנכס לעצמו את עמלו של חלק אחר. אם חלק אחד של החברה מנכס לעצמו את כל האדמה, יש לנו את מעמדות בעלי-האחוזות והאיכרים. אם חלק אחד של החברה יש לו בתי-חרושת ומפעלי-תעשייה, יש לו מניות והון, והחלק האחר עובד בבתי חרושת אלה, הרי לפנינו מעמדות הקפיטליסטים והפרולטרטים.

לא קשה היה לגרש את הצאר - רק ימים אחדים היו דרושים לשם כך. לא קשה ביותר היה לגרש את בעלי האחוזות, - דבר זה התאפשר לעשותו בחודשים אחדים, לא קשה ביותר לגרש גם את הקפיטליסטים. אבל קשה לאין-ערוך יותר לחסל את המעמדות; ועדיין נותרה החלוקה לפועלים ולאיכרים. אם האיכר יושב על חלקת-אדמה נפרדת ומנכס לעצמו את עודף התבואה, כלומר תבואה, שאינה דרושה לא לו, לא לביתו, לא לבהמתו, בעוד שכל האחרים נשארים בלי לחם, הרי נהפך כבר האיכר למנצל. ככל שהוא מותיר לעצמו יותר תבואה, כן רווחי לו יותר, והאחרים ירעבו להם: "ככל שהם רעבים יותר, כך אמכור אני את הלחם הזה במחיר יקר יותר". נחוץ, שהכל יעבדו לפי תכנית כללית אחת על אדמת הכלל, בבתי החרושת ובמפעלי תעשייה של הכלל ועל פי הסדר משותף לכלל. הקל הדבר לעשותו? אתם רואים, שכאן אין להשיג פתרון בנקל כל כך, כמו בגירושם של הצאר, בעלי האחוזות והקפיטליסטים. כאן דרוש שהפרולטריון יחנך מחדש וילמד מחדש חלק מן האיכרים, ימשוך לצדו את אלה שהם איכרים עמלים, כדי לחסל את התנגדותם של אותם האיכרים, שהם עשירים ועושים עושר ממצוקתם של אחרים. כלומר, משימת מאבקו של הפרולטריון לא נסתיימה עדיין בכך שמיגרנו את הצאר, גירשנו את בעלי האחוזות ואת

הקפיטליסטים, אלא שזוהי בדיוק משימתו של אותו הסדר שאנו קוראים לו הדיקטטורה של הפרולטריון.

המאבק המעמדי נמשך; הוא רק שינה את צורתו. זהו מאבקו המעמדי של הפרולטריון, מאבק המכוון לכך, שהמנצלים הישנים לא יוכלו לחזור, שההמון המפורר של האיכרות החשוכה יתאחד בברית אחת. המאבק המעמדי נמשך, ומשימתנו היא לשעבד את כל האינטרסים למאבק זה. למשימה זו משעבדים אנו את מוסריותנו הקומוניסטית. אנו אומרים: מוסריות היא הדבר המשרת את הריסת חברת הניצול הישנה ואת איחוד כל העמלים מסביב לפרולטריון, היוצר חברה חדשה של קומוניסטים.

המוסריות הקומוניסטית היא זו המשרתת את המאבק הזה, המאחדת את כל העמלים נגד כל ניצול, נגד כל קניין זעיר, כי הקניין הזעיר נותן בידי אדם אחד את אשר נוצר על ידי עמלה של החברה כולה. האדמה נחשבת אצלנו לקניין הכלל.

ומה, אם מקניין הכלל הזה נוטל אני לעצמי חלקה מסוימת, מגדל עליה תבואה פי-שניים יותר מהדרוש לי, ומספסר בעודף התבואה? אם אני מעלה בדעתי, כי ככל שירבו הרעבים, כן ירבו לשלם במחיר התבואה? האם נוהג אני אז כקומוניסט? לא, אלא כמנצל, כבעל קניין. בתופעה זו צריך להיאבק. אם להניח את הדבר כמות שהוא, יתדרדר הכל לאחור, אל שלטון הקפיטליסטים, אל שלטון הבורגנות, כשם שקרה כבר לא אחת במהפכות קודמות. וכדי לא לתת לשלטון הקפיטליסטים והבורגנות לקום מחדש, נחוץ למנוע את התגרנות, שלא יעשו אנשים יחידים עושר על חשבונם של אחרים, ולשם זה נחוץ שהעמלים יתלכדו עם הפרולטריון ויהוו חברה קומוניסטית. ובכך ייחודו העיקרי של הדבר, המהווה את משימתם היסודית של הברית והארגון של הנוער הקומוניסטי.

החברה הישנה הייתה מיוסדת על העיקרון האומר, או שאתה שודד את הזולת, או שהזולת שודד אותך, או שאתה עובד בשביל הזולת, או שהוא בשבילך, אתה שאדון לעבדים, או שאתה עבד. ומובן, שהאנשים שנתחנכו בחברה זו קולטים, אפשר לומר, עם חלב אמם את הפסיכולוגיה, את ההרגל, את המושג - או אדון לעבדים, או עבד, או בעל קניין זעיר, בעל משרה זעירה, פקיד זעיר, אינטליגנט, כללו של דבר, אדם הדואג רק לכך, שיהיה לו משהו שלו, והזולת אינו מעניינו.

אם אני מנהל את משקי על חלקת האדמה הזאת, אין לי כל עניין במצבו של הזולת; ואם הלז ירעב, מה טוב, אמכור את תבואתי במחיר יקר יותר. אם יש לי משרונת משלי, כרופא, כמהנדס, כמורה, כפקיד, אין אני נותן דעתי כלל על הזולת. יתכן, כי בחנופה לבעלי השררה, בעשיית רצונם, אקיים משרתי בידי, ואף אוכל עוד לפרוץ לי דרך, להיות בורגני בין בורגנים. פסיכולוגיה כזאת והלך-רוח כזה לא ייתכנו אצל קומוניסט. משעה שהפועלים והאיכרים הוכיחו, כי אנו יודעים להגן על עצמנו בכוחנו אנו וליצור חברה חדשה, מאותה שעה החל החינוך החדש, הקומוניסטי, חינוך תוך כדי מאבק נגד המנצלים, חינוך בברית עם הפרולטריון נגד האגואיסטים ובעלי-הקניין הזעירים, נגד אותה הפסיכולוגיה ואותם ההרגלים, האומרים: אני שואף לרווחים משלי, ואין לי כל עניין בכל השאר.

הנה כאן התשובה לשאלה, איך צריך הדור הצעיר העולה ללמוד קומוניזם.

הוא יכול ללמוד קומוניזם, רק על ידי קישור כל צעד של לימודו, חינוכו והשכלתו למאבק הבלתי פוסק של הפרולטריון והעמלים נגד חברת הניצול הישנה. כשמדברים באוזנינו על מוסריות, אנו אומרים: בשביל הקומוניסט מתבטאת כל המוסריות כולה במשמעת המלוכדת והסולידרית הזאת ובמאבק המודע של ההמונים נגד המנצלים. איננו מאמינים במוסריות נצחית, ואנו מוקיעים את התרמית של כל מיני סיפורי-מעשיות על מוסריות. המוסריות משמשת לכך, שהחברה האנושית תתרומם, תשתחרר מניצול העבודה.

כדי להגשים זאת, דרוש אותו דור של נוער, שהתחיל להיהפך לאנשים בעלי מודעות בנסיבות של מאבק נואש וממושם נגד הבורגנות. במאבק זה יחנך הוא קומוניסטים אמיתיים, למאבק זה צריך הוא לשעבד ולקשור כל צעד בלימודו, בהשכלתו ובחינוכו. חינוכו של נוער קומוניסטי צריך להיות לא על ידי זה שמגישים לו כל מיני נאומים מתוקים ומחמיאים וכללי מוסריות. לא בזה הוא החינוך. כאשר אנשים ראו איך חיו אבותיהם ואמותיהם תחת עולם של בעלי האחוזות והקפיטליסטים, כאשר הם עצמם נתנסו בעינויים שניתכו על אלה אשר החלו במאבק נגד המנצלים, כאשר ראו בכמה קורבנות עלה המשך המאבק הזה, על מנת להגן על מה שנכבש, כאשר ראו איזה אויב מטורף הם בעלי האחוזות והקפיטליסטים - אזי בנסיבות אלו מתחנכים אותם

האנשים להיות קומוניסטים. ביסודה של המוסריות הקומוניסטית טבוע המאבק לביצור הקומוניזם ולסיום בנייתו. הנה בזה גם היסוד לחינוך, להשכלה וללימוד קומוניסטיים. הנה התשובה לשאלה, איך צריך ללמוד קומוניזם.

לא היינו מאמינים בלימוד, בחינוך ובהשכלה, לו היו אלה מכונסים בתוך בית הספר בלבד ומנותקים מן החיים הסוערים. כל זמן שהפועלים והאיכרים מוסיפים להיות מדוכאים על ידי בעלי-האחוזות והקפיטליסטים, כל זמן שבתו הספר נשארים בידי בעלי-האחוזות והקפיטליסטים, נשאר דור הנוער עיוור וחשוך. ואילו בית הספר שלנו צריך לתת לנוער יסודות של ידע, יכולת לפתח בעצמו השקפות קומוניסטיות, עליו לעשותם לאנשים משכילים. במשך הזמן שהאנשים לומדים בו עליו לעשותם למשתתפי המאבק למען השחרור מן המנצלים. ברית-הנוער הקומוניסטית תצדיק את תוארה, כבריתו של הדור הקומוניסטי הצעיר, רק אם תקשר כל צעד של לימודה, חינוכה והשכלתה - עם ההשתתפות במאבק הכללי של כל העמלים נגד המנצלים. כי הלא יודעים אתם יפה, שכל עוד רוסיה נשארת רפובליקת פועלים יחידה, ובכל שאר העולם קיים הסדר הבורגני הישן, אנו חלשים מהם, ופעם בפעם מאיימת עלינו התקפה חדשה, ורק אם נלמד להתלכד כאיש אחד, ננצח בהמשך המאבק, ובהתחזקנו נהפוך להיות באמת בלתי מנוצחים. אם כן, להיות קומוניסט - פירושו לארגן ולאחד את כל הדור הגדל, לתת לו דוגמה של חינוך ומשמעת במאבק זה. אזי תוכלו להתחיל ולהביא לידי גמר את הקמת בניין החברה הקומוניסטית.

כדי לעשות לכם את הדבר נהיר יותר, אביא דוגמה. אנו קוראים לעצמנו קומוניסטים. מה זה קומוניסט? קומוניסט - מלה לטינית. קומוניס פירושו - שיתופי. חברה קומוניסטית פירושה - הכל משותף: האדמה, בתי החרושת, עבודה משותפת, - הנה זהו קומוניזם.

התוכל העבודה להיות משותפת, אם כל אחד מנהל את משקו על חלקה נפרדת? בבת אחת אי אפשר ליצור עבודה משותפת. זהו דבר בלתי אפשרי. אין זה יורד מן השמים. יש להשיג דבר זה ביגיעה, בייסורים, ביצירה. הדבר נוצר תוך כדי מאבק. כאן לפנינו לא ספר ישן - לו היה זה ספר, לא היה איש מאמין לו. כאן ניסיון-החיים העצמי. כאשר פשטו קולצ'ק ודניקין מסיביר ומן הדרום, היו האיכרים לצדם. הבולשביזם לא מצא חן בעיניהם, הואיל והבולשביקים לוקחים את התבואה במחיר קצוב. אבל לאחר שהאיכרים בסיביר ובאוקראינה התנסו בשלטונם של קולצ'ק ודניקין, התברר להם, כי אין ברירה לאיכר: או שתלך אל הקפיטליסט, והוא ימסור אותך לעבדות לבעל האחוזות, או שתלך אחרי הפועל, שאמנם אינו מבטיח לך הרים וגבעות, והוא דורש ממך משמעת-ברזל ועמידה איתנה במאבק הקשה, אבל הוא מוציאך מן העבדות אצל הקפיטליסטים ובעלי האחוזות. כאשר אף האיכרים הנבערים ראו והבינו זאת מניסיונם העצמי נעשו הם למצדדי הקומוניזם במודע, כאנשים שעברו דרך בית ספר קשה. ניסיון כזה צריכה ברית-הנוער הקומוניסטית להניח ביסוד כל פעולתה.

עניתי על השאלות, מה עלינו ללמוד, מה עלינו לקחת מתוך בית הספר הישן ומתוך המדע הישן. אשתדל לענות גם על השאלה, איך צריך ללמוד זאת: רק בקשרנו כל צעד של פעילות בבית הספר, כל צעד של חינוך, השכלה ולימוד בקשר הדוק עם מאבקם של כל העמלים נגד המנצלים.

בדוגמאות אחדות, הלקוחות מתוך ניסיון העבודה של ארגון נוער זה או אחר, אראה לכם בצורה מוחשית, איך צריך להתנהל חינוך-לקומוניזם זה. הכל מדברים על חיסול האנאלפבתיות. אתם יודעים, שבארץ אנאלפבתית אי אפשר לבנות חברה קומוניסטית. אין די בזה, שהשלטון הסובייטי ייתן פקודות, או שהמפלגה תיתן סיסמה מסוימת, או שנכוון חלק מסוים של טובי העובדים למפעל זה. בשביל זה נחוץ, שהדור הצעיר עצמו ייתן ידו למפעל זה. הקומוניזם מתבטא בזה, שאותו הנוער, אותם הבחורים והבחורות, החברים בברית-הנוער, יאמרו: ענייננו הוא, אנו נתאחד ונלך אל הכפרים, כדי לשים קץ לאנאלפבתיות, כדי שהדור הגדל לא יהיו בו אנאלפבתים. אנו שואפים לכך שפעילותו העצמית של הנוער הגדל תוקדש למפעל זה. אתם יודעים, שאי-אפשר להפוך במהירות את רוסיה מארץ אנאלפבתית חשוכה לארץ יודעת-ספר; אבל אם ברית-הנוער תתחיל בדבר, אם כל הנוער יעבוד לטובת הכלל, אז תהיה ברית זו, המאחדת 400000 צעירים וצעירות, זכאית להיקרא בשם ברית-הנוער הקומוניסטית. משימתה של הברית היא גם בכך, שתוך כדי רכישתה לעצמה ידיעות אלו או אחרות, תבוא לעזרת אותו הנוער, שאינו יכול להיחלץ בעצמו מחשכת האנאלפבתיות. להיות חברי ברית-הנוער, הווה אומר לנהל את העניין כך, שכל העבודה, כל הכוחות יוקדשו למפעל המשותף. הנה בזאת מתבטא החינוך הקומוניסטי. רק בעבודה כזאת נהפך הצעיר או הצעירה לקומוניסט אמיתי. רק אם יגיעו בעבודה זו להצלחה מעשית, הם נעשים קומוניסטים.

לדוגמה קחו את העבודה בגינות-הירק שליד-הערים. האין זה מעשה ראוי לשמו? זוהי אחת המשימות של ברית-הנוער הקומוניסטית. העם רעב, בבתי החרושת ובמפעלים רעב. בשביל להינצל מן הרעב, צריך לפתח את הגינות, אבל עבודת-האדמה מתנהלת בדרך הישנה. והנה נחוץ, שהיסודות בעלי המודעות יתחילו בפעולה זו, ואז תראו, כי הגינות תגדלנה, שטחן יתרחב, התוצאות תשתפרנה. בעניין זה צריכה ברית-הנוער הקומוניסטית ליטול חלק אקטיבי. כל ברית או כל תא של הברית צריכים לראות עניין זה כעניינם.

ברית-הנוער הקומוניסטית צריכה להיות פלוגת-הסתערות, המחישה את עזרתה בכל עבודה, מגלה את יזמתה, את חלוציותה. הברית צריכה להיות כזאת, שכל פועל יראה בה אנשים, שתורתם, אולי, אינה מובנת לו, שלתורתם, אולי, גם לא יאמין בבת אחת, אבל בעבודתם החיה, בפעילותם יראה, שאלה הם באמת האנשים המראים לו את הדרך הנכונה.

אם ברית-הנוער הקומוניסטית לא תוכל לכוון בכל השטחים את עבודתה כך, הרי זה מעיד, שהיא תועה אל הדרך הישנה, הבורגנית. עלינו לאחד את חינוכנו עם מאבקם של העמלים נגד המנצלים, כדי לעזור לעמלים לבצע את המשימות הנובעות מתורת הקומוניזם.

חברי הברית חייבים להשתמש בכל שעת-פנאי שלהם כדי לשפר את גינת-הירק, או כדי לארגן באיזה בית-חרושת או מפעל-תעשייה את לימודי הנוער וכו'. אנו רוצים להפוך את רוסיה מארץ עניה ודלה לארץ עשירה. ונחוץ, שברית-הנוער הקומוניסטית תאחד את לימודה, את השכלתה וחינוכה עם עבודתם של הפועלים והאיכרים, שהיא לא תסתגר בבתי-הספר שלה ולא תצטמצם רק בקריאת חוברות וספרים קומוניסטיים. רק בעבודה יחד עם הפועלים והאיכרים אפשר להיעשות לקומוניסטים אמיתיים. ונחוץ, שהכל יראו כי כל חבר בברית-הנוער הוא יודע-ספר, ויחד עם זאת יודע גם לעבוד. כאשר יראו הכול, איך גירשנו מתוך בית הספר הישן את התרגול-אילוף הישן, והחלפנו אותו במשמעת מודעת, איך כל אדם צעיר הולך להשתתף בשבתון, איך הם, הצעירים, משתמשים בכל משק שליד-הערים, כדי לעזור לאוכלוסייה, או אז יתייחס העם אל העבודה לא כדרך שהתייחסו אליה קודם לכן.

משימתה של ברית-הנוער הקומוניסטית היא לארגן בכפר או ברובע-העיר שלהם עזרה בעניין כמו - לוקח אני דוגמה קטנה - דאגה לניקיון או חלוקת מזון. איך נעשה הדבר בחברה הקפיטליסטית הישנה? כל אחד עבד רק בשביל עצמו, ואיש לא שם לב, אם ישנם כאן זקנים או חולים, או שכל המשק נופל על שכם האישה, הנתונה משום כך במצב של דיכוי ושיעבוד. מי צריך להילחם בזה? בריתות-הנוער, שעליהן לומר: אנו נשנה את פני-הדברים, נארגן פלוגות-צעירים שתדאגנה לניקיון או לחלוקת המזון, על-ידי סיור שיטתי בבתיים, ושתפעלנה באופן מאורגן לטובת החברה כולה, בחלקן את הכוחות באופן נכון, ובהראותן שהעבודה צריכה להיות עבודה מאורגנת.

אותו הדור, שנציגו הם כיום בני 50 שנה בערך, אינו יכול לצפות כי יראה במו עיניו את החברה הקומוניסטית. עד לאותו הזמן ייתם הדור הזה. ואולם הדור שהנו עכשיו בן 15 שנה, ראה יראה את החברה הקומוניסטית, ובעצמו יבנה את החברה הזאת. ועליו לדעת, כי כל משימת חייו היא בניית החברה הזאת. בחברה הישנה התנהלה העבודה על ידי כל משפחה ומשפחה לחוד, ואיש לא איחד את העבודה, מלבד בעלי-האחוזות והקפיטליסטים, שדיכאו את המוני העם. ואילו אנו חייבים לבנות כל עבודה, ואפילו היא קשה ומלוכלכת, באופן שכל פועל ואיכר יראה עצמו כך: אני - חלק מן הצבא הגדול של העבודה החופשית ואוכל בעצמי לבנות את חיי בלי בעלי-האחוזות והקפיטליסטים, אוכל לקבוע סדר קומוניסטי. נחוץ, שברית-הנוער הקומוניסטית תחנך את כולם, מגיל צעיר¹¹, בעבודה מודעת וממושמעת. הנה, בדרך זו נוכל לצפות, כי אותן המשימות שהועלו עכשיו, תבוצענה. עלינו להביא בחשבון, שדרושות 10 שנים לפחות בשביל חשמול הארץ, כדי שאדמתנו המדולדלת תוכל להשתמש בהישגים האחרונים של הטכניקה. והנה, הדור, שהוא עכשיו בן 15 ושבעוד 10-20 שנה יחיה בחברה הקומוניסטית, צריך לקבוע את כל משימות הלימוד שלו באופן, שכל יום בכל כפר, בכל עיר יבצע הנוער משימה מעשית זו או אחרת של העבודה המשותפת, ולו גם המשימה הקטנה ביותר, ולו גם הפשוטה ביותר. במידה שהדבר יתרחש בכל כפר, במידה שתפתח התחרות הקומוניסטית, במידה שהנוער יוכיח כי הוא יודע לאחד את עבודתו, - בה במידה תהיה מובטחת הצלחת הבנייה הקומוניסטית. רק אם ברית-הנוער הקומוניסטית תראה כל צעד שלה מנקודת-הראות של הבנייה הזאת, רק אם תשאל את עצמה, העשינו את הכול כדי להיות עובדים מאוחדים בעלי-מודעות, תזכה הברית לאחד את חצי-מיליון חבריה לצבא-עבודה אחד ותעורר יחס-כבוד כללי אל עצמה. (מחיאות כפיים סוערות).

נדפס לפי טקסט החוברת: נ. לנין (ו. אי. אוליאנוב) "משימות בריתות הנוער", מוסקבה, 1920, לאחר השוואה עם הטקסט המופיע בעיתון "פרבדה".

קיצורים וראשי תיבות:

בנק"ר - ברית-הנוער הקומוניסטית הרוסית. אחרי הקמתה של בריה"מ הפכה ל"ברית-הנוער הקומוניסטית הכלל-בריתית", כלומר ארגון של בריה"מ כולה ולא של רוסיה בלבד. אחרי מותו של לנין קיבלה את השם "ברית-הנוער הקומוניסטית הלנינית הכלל-בריתית".

וועה"מ - הוועד המרכזי

מקב"מ - המפלגה הקומוניסטית של בריה"מ

מק"ר(ב) - המפלגה הקומוניסטית הרוסית (בולשביקים)

קומסומול [komsomol] - הקיצור הרוסי המקובל לשמה של ברית-הנוער הקומוניסטית, נוצר בצירוף ההברה הראשונה מכל אחת מן המילים: "קומ" - עבור קומוניסטית, "סו" - עבור ברית [soyuz], "מול" - עבור נוער [molodyezh].

הערות מערכת ההוצאה הרוסית החמישית של כל כתבי לנין:

נאומו של ו. אי. לנין בוועידה הכלל-רוסית השלישית של ברית-הנוער הקומוניסטית הרוסית ב-2 באוקטובר שנת 1920 נדפס לראשונה בעיתון "פרבדה" (מס' 221, 222, 223) ב-5, 6, ו-7 באוקטובר שנת 1920. באותה שנה פורסם הנאום בחוברת נפרדת (ספריית ההשכלה הפוליטית מס' 1) תחת השם "משימות בריתות הנוער (נאום בוועידה הכלל-רוסית השלישית של ברית-הנוער הקומוניסטית הרוסית)". הוצאה ראשונה נפרדת זו נערכה ע"י לנין. מאתיים אלף העותקים של החוברת נחטפו מיד; הצורך בה היה כה רב, שהחוברת הודפסה במכונות כתיבה והועתקה ידנית. בהמשך נדפס נאומו של לנין פעמים רבות ע"י בהוצאות שונות שנתנו לחוברת שמות משלהן: "איך ללמוד ומה ללמוד" "מה נדרש מחבר הקומסומול", "מורשתו של איליץ", "מורשתו של איליץ" לחברי הקומסומול", "משימות הנוער", "איך ילמד הנוער קומוניזם", "על החינוך הקומוניסטי והמוסר הקומוניסטי". בשנת 1930 פרסמה הוצאת "הגוורדיה הצעירה" הוצאת יובל של החוברת "משימות בריתות הנוער", כשהערות בה נערכו בידי נ.ק. קרופסקיה [אשתו של לנין]. נאומו של ו. אי. לנין בוועידת הקומסומול השלישית נכנס לכל הוצאות כתבי ו. אי. לנין; פעמיים הודפס הנאום לפי הטקסט של החוברת ופעמיים - לפי הטקסט של "פרבדה". בהוצאה הנוכחית נדפס נאומו של לנין לפי טקסט החוברת "משימות בריתות הנוער" אשר יצאה לאור בשנת 1920. (החלוקה לפסקאות ניתנה בעיקר לפי הטקסט ב"פרבדה"). בחוברת ניתנו כותרת משנה לטקסט, כותרת שאינן מופיעות כאן: "בלי לימוד - אין קומוניזם", "מה ללמוד?" "בית הספר הישן", "תורתו של מרכס", התרבות הפרולטרית", "קליטה ביקורתית של העובדות", "משמעת מודעת", "הבניה המשקית", "בניית החברה הקומוניסטית", "המוסר הקומוניסטי", "המאבק המעמדי", "אינסטינקט הקניין", "המאבק נגד המנצלים", "ברית הנוער הקומוניסטית", "מהו קומוניסט?" "העבודה הקומוניסטית", "חובות חברי ברית-הנוער", "העתיד שייך לנוער".

הוועידה הכלל-רוסית השלישית של ברית-הנוער הקומוניסטית הרוסית נערכה ב-2-10 באוקטובר שנת 1920. בוועידה נכחו קרוב ל-600 צירים. על סדר היום עמדו השאלות הבאות: 1) מצבה הצבאית והמשקי של הרפובליקה; 2) אינטרנציונל הנוער הקומוניסטי; 3) דו"ח הוועה"מ של בנק"ר; 4) חינוכו הסוציאליסטי של הנוער; 5) צבא המיליציה והחינוך הגופני של הנוער; 6) התוכנית של בנק"ר; 7) התקנון של בנק"ר; 8) בחירות לוועה"מ של בנק"ר. לנין נשא את נאומו בישיבתה הראשונה של הוועידה, בערב ה-2 באוקטובר.

לאחר נאומו ענה לנין על פתקי השאלות הרבים. בענותו על השאלה מהן משימות בנק"ר בהקשר למצב הצבאי, אמר לנין ש "כעת העניין מתנקז למשימה הצבאית, כדי שנפנה את כל הכוחות למאבק נגד וורנגל", ושעל וועידת הקומסומול לדון באופן מעשי בצעדי החירום אותם חייבת

לנקוט ברית-הנוער הקומוניסטית על מנת לעזור בעניין זה. מספר שאלות נגעו בעניין האיכרות, אי שביעות הרצון של חלק מהאיכרים ממכסות התבואה ומהמחסור בסחורות תעשייתיות. לנין הסביר את נחיצות המכסות בתנאים של אותם ימים; הוא הצביע על כך שאספקת הציוד, המכונות החקלאיות והסחורות לצריכה רחבה לאיכרים תלויה בהחזרתם לפעילות של המפעלים ובתי החרושת ואילו "התעשייה המפוררת לא תוכל לחזור לפעילות עד שלא יינתן אוכל לפועל, עד שלא ייאסף מלאי מספיק של דלק וחומרי גלם". על השאלה בעניין היחסים בין הקומסומול לבין מק"ר(ב) ענה לנין, שבנק"ר חייב לעבוד תחת הנהגת המפלגה, לנהוג בהתאם ל"הנחיות הכלליות של המפלגה הקומוניסטית, אם באמת רוצה הברית להיות קומוניסטית". לנין הדגיש שוב שפעילות הקומסומול צריכה להוות דוגמה לכל הנוער הגדל. החברה הקומוניסטית, אמר לנין, תוקם במאבק נגד כל המנצלים. "זהו עניין ארוך, עניין הדורש ארגון, לימוד, חינוך" (ארכיון המפלגה המרכזי במכון למרכסיזם-לניניזם ליד הוועה"מ של מקב"מ).

בהתאם להנחיותיו של לנין, הדגישה הוועידה השלישית של בנק"ר את הנחת המצע הבאה: "משימתה העיקרית של בנק"ר הוא החינוך הקומוניסטי של הנוער העמל, חינוך בו ההשכלה התיאורטית קשורה קשר הדוק בהשתתפותם הפעילה של ההמונים העמלים בחיים, בעמל, במאבק ובבניה. כל עבודתה המעשית של בנק"ר, בכל תחומיה, צריכה להיות כפופה למשימת החינוך הקומוניסטי של הנוער, חינוך המכין את בוניו הנמרצים ובעלי היכולת של המשק הסוציאליסטי, מגיני הרפובליקה הסובייטית, מארגני החברה החדשה" ("הוועידה הכלל-רוסית השלישית של ברית-הנוער הקומוניסטית הרוסית. ד"ח סטנוגרפי". מוסקבה - לנינגרד, 1926, עמ' 308).

ii ב"פרבדה", מס' 23 מה- 7 באוקטובר 1920, במקום המילים "מגיל צעיר" רשום: "מגיל שתים עשרה".